

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิตามสัญญา ประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ
คำสำคัญ	การรับช่วงสิทธิ/สัญญาประกันภัยรถยนต์
นักศึกษา	นิภาพร เกิดละเอียด
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษาปัญหาอายุความการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ ซึ่งในกรณีการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจนั้นจะได้กำหนดไว้ในมาตรา 880 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นการเฉพาะแต่ยังคงมีช่องว่างซึ่งต้องนำมาตรา 227 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในบทกฎหมายลักษณะหนี้มาปรับใช้ ทำให้ไม่สอดคล้องและขาดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งและประเด็นปัญหาการรับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยต่อ ซึ่งยังไม่มีบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะตามกฎหมายของประเทศไทย แต่ด้วยลักษณะของการประกันภัยต่อในรถยนต์ มีลักษณะใกล้เคียงกับการประกันวินาศภัย จึงยิ่งก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องการรับช่วงสิทธิในการฟ้องคดีระหว่างผู้รับประกันภัยกับผู้รับประกันภัยต่อขึ้นไปอีก

จากการศึกษาพบว่า การเข้ารับช่วงสิทธิตามสัญญาประกันภัยรถยนต์ด้วยความสมัครใจ อันจะทำให้ผู้รับประกันภัยสามารถใช้สิทธิฟ้องร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากผู้ละเมิดได้นั้นพบว่า การรับช่วงสิทธิจะมีผลได้ต่อเมื่อผู้รับประกันภัยได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยแล้ว และสิทธิของผู้รับประกันภัยในฐานะผู้รับช่วงสิทธิที่เกิดขึ้นนั้นต้องไม่เกินกว่าสิทธิของผู้เอาประกันภัยที่มีอยู่ ซึ่งอายุความในการฟ้องคดีที่ผู้รับช่วงสิทธิมีสิทธิที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบุคคลภายนอกมีอยู่ไม่เกินกว่าที่ผู้เอาประกันภัยจะมี เมื่อสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายของผู้เอาประกันภัยมีอยู่เพียงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 448 คือมีอายุความ 1 ปี นับแต่วันละเมิด ผู้รับช่วงสิทธิจึงมีสิทธิเท่าที่ผู้เอาประกันภัยมีอยู่เท่านั้น และเมื่อศึกษาถึงอายุความในการรับช่วงสิทธิในกรณีอื่น เช่น กรณีที่มูลหนี้เป็นการประกันภัยค้ำจุน พบว่ามีอายุความ 2 ปี นับแต่วันวินาศภัย กรณีเช่นนี้

เป็นการฟ้องคดีโดยอาศัยมูลหนี้ตามสัญญาประกันภัยคำจูน ต้องใช้อายุความตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 882 คือ 2 ปี นับแต่วันวินาศภัย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าจะนำอายุความละเมิดตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 448 มาใช้บังคับไม่ได้ และในเรื่องสัญญาประกันภัยต่อ มีลักษณะเป็นสัญญาประกันวินาศภัย แต่เนื่องจากสัญญาประกันต่อไม่ได้ถูกกำหนดลักษณะ คำนิยาม หรือถูกบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงควรนำหลักอายุความทั่วไปมาใช้บังคับตามมาตรา 193/30 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่นเดียวกันกับการเรียกร้องเงินจากการเอาประกันชีวิตซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้เป็นการเฉพาะ มิใช่ให้การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันวินาศภัยมีอายุความ 2 ปี นับจากวันที่เกิดวินาศภัยดังที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกา

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS RELATING TO SUBROGATION ON VOLUNTARY MOTOR INSURANCE CONTRACT
KEYWORDS	SUBROGATION ON VOLUNTARY MOTOR INSURANCE CONTRACT / COMPENSATION
STUDENT	NIPAPORN KERDLAIAT
THEMATIC ADVISOR	DR. SOMJIT SERSANSIE
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2020

ABSTRACT

This Independent study aims to study legal problem relating to limitation periods of subrogation on Voluntary Motor Insurance contract. Even in cases where the contractual subrogation Voluntary Motor Insurance Contract It will set out in Section 880 Civil and commercial transactions but there are still gaps which need to be taken to Section 227 of the Civil and Commercial Code on Law of Obligations for apply. Causing inconsistencies and lack of clarity in the legislation itself, which is the principle cause of this problem two reasons.

1. The problems with compensation.
2. The problem with the limitation periods of the defendant at the subrogation.

And to study the issue of subrogation under the reinsurance contracts. Which is not specifically provided for the law of Thailand but by the nature of reinsurance on Voluntary Motor Insurance Contract similar to non-life insurance contract. It even raises questions about subrogation litigation between insurers and reinsurers in two reasons.

1. The problem of subrogation from third parties.
2. The problem of limitation periods subrogation from third parties.

Thus, a conclusion on the issue clear. The scope of the study will study the issues regarding subrogation and indemnity and problems with limitation periods subrogation recourse to third parties.